

6th April 1960]

THE HON. SRI P. KAKKAN: (a) A reference was received from the Divisional Superintendent, Southern Railways, Tiruchirappalli, in October 1958, stating that the Nasuvanniar at Railway mile 237|8-9 (between Thambikottai and Pattukkottai railway stations) was full of weeds and silted up and requesting clearance of the river course. No other representation was received.

(b) The Forest department who are in charge of the lands and the river margin have cleared the forest growth and have also removed silt in February 1959 itself to the satisfaction of the railway authorities.

(c) No information is available.

(d) After the removal of the jungle growth lower down the river by the Forest department inundation trouble seems to have been abated. Some relief will also accrue when the anicut near Palanjur (now under investigation) 5 miles above the railway crossing is constructed.

SRI A. VEDARATHNAM : ஆண்டுதோறும் அதிகமழை காரணமாக அங்கேயுள்ள சாகுபடிக்கான நிலங்கள் மூழ்கிப்போய் மிகவும் பாதிக்கப்படுகின்றன. அங்கு சில்ட் கிரியர் செய்யப்படாமல் இருப்பதனால் நிலங்கள் வெகுவாக பாதிக்கப்படுகின்றன. இதற்கு அரசாங்கம் என்ன நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளுகிறது.

THE HON. SRI P. KAKKAN : இந்த வேலையை என்னினியரிங் டிபார்ட்மென்ட் எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறது. இங்கு சில்டை அப்புறப்படுத்துவதற்கும், மேற்கொண்டு ஒரு டாம் கட்டி தண்ணீர் விடாமல் செய்து நிலங்கள் மூழ்காமல் இருப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளப்படுகிறது.

SRI R. SRINIVASA IYER: காட்டிலாக்கா மரங்களை வெட்டுவதைத் தவிர ஒரு கூடை மண்சுட் கிரியர் செய்யவில்லை. ஆற்று வெள்ளத்தினால் ஏராளமான நிலங்கள் மூழ்கிப்போய் பயிர்கள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த சில்டை கிரியர் செய்து வெள்ளம் நேராக சமுத்திரத்திற்குப் போவதற்கு ஏற்பாடு செய்ய முடியுமா?

THE HON. SRI P. KAKKAN : தனிக்கேள்வி போட்டால் பரிசீலனை செய்யப்படும்.

MR. SPEAKER: Questions are over.

NOTE.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.

III. PRIVILEGE MOTION *RE* RESOLUTION PASSED BY THE MADRAS CITY CORPORATION COUNCIL

MR. SPEAKER: Hon. Members are aware of the question of privilege raised by the hon. Member, Sri A. A. Rasheed, about the resolution passed by the Council of the Madras City Corporation at its meeting held on the 15th March 1960, regretting the speeches made in the course of the general discussion on the Budget for 1960-61 by certain hon. Members of this House in regard to the administration of the Corporation of Madras. In this connection, I had heard the views of the Leader of the Communist Party, the Leader of the Dravida Munnetra Kazhagam, the Leader of the Opposition and the Hon. the Leader of the House. I had also informed the House that I had written to the Mayor to send me a copy of the proceedings of the Council of the Madras City Corporation relating to the resolution in question and that I would give my ruling after I had received and reviewed the report of the proceedings.

I have received from the Worshipful Mayor a copy of the relevant proceedings and I thank him for sending me copy of the proceedings. I shall now proceed to give my ruling.

[Mr. Speaker]

[6th April 1960]

I have carefully considered at length whether the question raised by the hon. Member Sri A. A. Rasheed involves any privilege and to arrive at a correct estimate of the position, I have also examined the provisions of the Constitution of India in respect of the powers, privileges and immunities of this House, the privileges of the House of Commons in the United Kingdom and certain recent judicial decisions on the matter. I shall briefly state them so that the House may have a proper appreciation of the situation as it stands.

Article 194 of the Constitution deals with the powers, privileges and immunities of the State Legislature, its committees and its members. Clause (1) thereof provides for freedom of speech in the Legislature of every State.

Clause (2) affords immunity against any proceedings in any court in respect of anything said or any vote given by him in the Legislature or any committee thereof, and no person shall be so liable in respect of the publication by or under the authority of a House of such a Legislature of any report, paper, votes or proceedings.

Clause (3) states that in other respects, the powers, privileges and immunities of a House of the Legislature of a State, and of the members and the committees of a House of such Legislature, shall be such as may from time to time be defined by the Legislature by law, and until so defined, shall be those of the House of Commons of the Parliament of the United Kingdom, and of its members and committees, at the commencement of this Constitution.

The freedom of speech conferred by Article 194 (1) is subject only to the provisions in the Constitution regulating the procedure of a Legislature. In *Pandit M. S. M. Sharma v. Shri Srikrishna, Chief Minister of Bihar and others* or what is known as the "Search Light" case, the Constitution Bench of the Supreme Court has, in its judgment delivered in December 1958, observed:—

"It may well be argued that the words 'regulating the procedure of the Legislature' in clause (1) of Article 194 should be read as governing both 'the provisions of the Constitution and the rules and standing order'. So read, freedom of speech in the Legislature becomes subject to the provisions of the Constitution regulating the procedure of the Legislature, that is to say, subject to the Articles relating to procedure in Part VI including Articles 208 and 211, just as freedom of speech in Parliament under Article 105 (1), on a similar construction, will become subject to the Articles relating to procedure in Part V including Articles 118 and 121".

Further, this freedom of speech guaranteed by clause (1) of Article 194 is different from the freedom of speech and expression guaranteed under Article 19 (1) (a) and it cannot be cut down in any way by any law contemplated by clause (2) of Article 19. In the "Search Light" case already referred to, the Supreme Court has held:

"The argument that the whole of Article 194 is subject to Article 19 (1) (a) overlooks the provisions of clause 2 of Article 194. The right conferred on a citizen under Article 19 (1) (a) can be restricted by a law which falls within clause (2) of that Article and he may be made liable in a Court of Law for breach of such law,

6th April 1960]

[Mr. Speaker]

but clause (2) of Article 194 categorically lays down that no member of the Legislature is to be made liable to any proceedings in any Court in respect of anything said or any vote given by him in the Legislature or Committees thereof and that no person will be liable in respect of the publication by or under the authority of the House of such a Legislature of any report, paper or proceedings. The provisions of clause (2) of Article 194, therefore, indicate that the freedom of speech referred to in clause (1) is different from the freedom of speech and expression guaranteed under Article 19 (1) (a) and cannot be cut down in any way by any law contemplated by clause (2) of Article 19 ”.

It cannot also be held that Article 194 (1) is an abridgment of the freedom of speech available to a member of a Legislature as a citizen under Article 19 (1) (a) and not something separate from it.

The freedom of speech in the Legislature is subject to Articles 208 and 211 of the Constitution and Rule 67 of the Madras Legislative Assembly Rules. Article 208 empowers the Legislature to frame its own rules of procedure. Article 211 states that no discussion shall take place in the Legislature with respect to the conduct of any judge of the Supreme Court or of a High Court in the discharge of his duties. Rule 67 of the Madras Legislative Assembly Rules states—

“ A member, while speaking must not—

(i) give his opinion about or refer to any matter on which a judicial decision is pending ;

(ii) to make a personal charge against a member ;

(iii) use offensive expressions about the conduct or proceedings of the Parliament or any State Legislature or of the other House;

(iv) reflect upon the conduct of the President or Governor or any Court of Justice ;

(v) use the Governor's or President's name for the purpose of influencing a debate ; or

(vi) use his right of speech for the purpose of obstructing the business of the Assembly ”.

When a member violates any of these restrictions, it is generally brought to the notice of the Speaker or the Speaker *suo moto* takes action. No action can be taken in a Court against a member for what he says in the House even though he may cast reflections on some other body or persons in his speech. In 1958, in the Orissa Legislative Assembly, the Chief Minister made some observations about the Orissa High Court. A suit was filed in the Orissa High Court that the above observations constituted contempt of the High Court. In its judgment, the Orissa High Court has held—

“ . . . the language of clause (2) of Article 194 is quite clear and unambiguous, and is to the effect that no court of law can take action against a member of the Legislature for any speech made by him there. The immunity appears to be absolute ”.

Again clause (3) of Article 194 states that the powers, privileges and immunities of a House of the Legislature of a State, and of the members and the Committees of a House of such Legislature, shall

[Mr. Speaker]

[6th April 1960]

be such as may from time to time be defined by the Legislature by law, and, untill so defined, shall be those of the House of Commons of the Parliament of the United Kingdom, and of its members and committees at the commencement of the Constitution. Our Legislature has not enacted any law defining its privileges and therefore the powers and privileges of the House of Commons are applicable to us. I shall here briefly state what those powers are and how our Courts have interpreted clause (3) of Article 194.

Under Article 194 (3), the Madras Legislature has got the same powers, as detailed above, of the House of Commons. In the "Search Light Case", referred to above, Pandit Sharma published in full a speech made in the Bihar Legislative Assembly on 30th May 1957, portions of which had been ordered to be expunged by the Speaker. When the Committee of Privileges to whom the question was referred asked Pandit Sharma to show cause why appropriate action should not be taken against him for a breach of privilege, he filed a petition in the Supreme Court contending that the notice served on him and the proposed action by the Committee of Privileges were in violation of his fundamental rights under Article 19 (1) (a) and to the protection of his personal liberty under Article 21. The Constitution Bench of the Supreme Court in its judgment in the above case has held—

"Article 19 (1) (a) and Article 194 (3) have to be reconciled and the only way of reconciling the same is to read Article 19 (1) (a), as subject to the latter part of Article 194 (3).

In our judgment the principle of harmonious construction must be adopted and so construed the provisions of Article 19 (1) (a), which are general, must yield to Article 194 (1) and the latter part of its clause (3) which are special".

If, as a result of the proceedings before the Committee of Privileges, a person is deprived of his personal liberty, such deprivation will be in accordance with the procedure established by law and would not involve a breach of the fundamental right under Article 21. The Constitution Bench of the Supreme Court has in its judgment on the "Search Light Case" has held—

" The Legislative Assembly claims that under Article 194 (3) it has all the powers, privileges and immunities enjoyed by the British House of Commons at the commencement of our Constitution. If it has those powers, privileges and immunities, then it can enforce the same, as the House of Commons can do. Article 194 (3) confers on the Legislative Assembly those powers, privileges and immunities and Article 208 confers powers on it to frame rules. The Bihar Legislative Assembly has framed rules in exercise of its powers under that Article. It follows, therefore, that Article 194 (3) read with the rules so framed has laid down the procedure for enforcing its powers, privileges and immunities. If, therefore, the Legislative Assembly has the powers, privileges and immunities of the House of Commons and if the petitioner is eventually deprived of his personal liberty as a result of the proceedings before the Committee of Privileges, such deprivation will be in accordance with procedure established by law and the petitioner cannot complain of the breach, actual or threatened, of his fundamental right under Article 21".

6th April 1960]

[Mr. Speaker.]

As regards the right of the Legislative Assembly of judging itself what is contempt or breach of privilege, the following passage in the judgment of the Supreme Court in the 'Search Light Case' is significant:—

" . . . If the Legislative Assembly of Bihar has the powers and privilege it claims and is entitled to take proceedings for breach thereof, as we hold it is, then it must be left to the House itself to determine whether there has been, in fact, any breach of its privilege. Thus, it will be for the House on the advice of its Committee of Privileges to consider the true effect of the Speaker's directions that certain portions of the proceedings be expunged and whether the publication of the speech, if it has included the portion which had been so directed to be expunged, is in the eye of the law, tantamount to publishing something which had not been said and, whether such a publication cannot be claimed to be a publication of an accurate and faithful report of the speech. It will, again be for the House itself to determine whether the Speaker's ruling, made distinctly and audibly that a portion of the proceedings be expunged amounts to a direction to the Press Reporters not to publish the same, and whether the publication of the speech if it has included the portion directed to be so expunged, is or is not a violation of the order of the Speaker and a breach of the privilege of the House amounting to a contempt of the Speaker and the House".

I would also like to tell the hon. Members what exactly the powers of this House are in regard to matters of breach of privilege raised here. This House has also got the same powers as the House of Commons for securing the attendance of persons before the House and for punishing offenders. In December 1951, the acting Editor of the *BLITZ* living in the City of Bombay was required to appear before the Committee of Privileges of the Uttar Pradesh Assembly. As he did not do so, the Speaker of the Uttar Pradesh Assembly issued a warrant requiring the Commissioner of Police of Bombay to take the acting Editor into custody and produce him before the Bar of the House. The acting Editor was accordingly arrested and kept in custody. Subsequently, the acting Editor filed a civil suit against the Speaker of the Uttar Pradesh Legislative Assembly for wrongful arrest and detention. The constitutional and legal position was examined by the Bombay High Court and in its judgment delivered on the 16th November 1956, the Bombay High Court has held that the construction of the Article set out in the Constitution with reference to fundamental rights must be made to reconcile with Article 194, namely, leaving the privileges of the House inviolate and not make the privileges nugatory.

I have dealt with this subject at this great length so that hon. Members should be aware of what is the freedom of speech conferred by clause (1) of Article 194 and what are the powers, privileges and immunities of the House conferred by clause (3) of Article 194.

Now, coming to the case under consideration, I shall also briefly refer to another privilege issue in the House of Commons raised in 1933 which is a very close parallel. In 1932, the Nottingham Corporation Bill was referred to a Select Committee. The Nottinghamshire County Council was opposed to the Bill and at a luncheon given in April 1933 by the Lord Mayor of Nottingham to the General

11-30
a.m.

[Mr. Speaker]

6th April 1960]

Purposes Committee of the Corporation, and the officials of the Corporation concerned with the Bill, two Aldermen made speeches casting reflections upon the fairness and impartiality of the Members of the Select Committee. The Aldermen were summoned to appear before the Committee of Privileges and on their expressing regret for their speeches, no further action was taken in the matter.

In the present case, at its meeting held on the 15th March 1960, the Council of the Corporation of Madras has passed a resolution regretting the statements made by Messrs. C. R. Ramaswami, K. S. G. Haja Sheriff and K. Vinayakam, on the floor of this Assembly during the general discussion on the Budget for 1960-61, referring to certain matters connected with the administration of the Corporation of the City of Madras. I have carefully examined the question whether the Members of the Legislative Assembly are within their rights in making references to the administration of the Corporation and to whatever shortcomings they might have noticed in such administration. Local Administration is a State subject and is within the portfolio of the Minister for Local Administration. The administration of the Corporation of Madras City is governed by the Madras City Municipal Act, 1919. The State Government may depute an officer to inspect or examine any Municipal Department, office, service, work or thing and to report thereon. The State Government has also got the power to cancel any resolution or by-law passed by the Corporation. The State Government allots funds for the grant of loans to local bodies including the City Corporation. The State Government thus have every control over the Corporation. The State Government is in its turn responsible to the State Legislature for the proper and efficient functioning of the Corporation. The Members of the Assembly are therefore within their rights in referring to the administration of the Corporation.

Freedom of speech is conferred on the members of the Assembly so that they can speak in the House without fear or favour as long as they conform to the rules of procedure governing debates in the House. If the members are to be attacked for what they say on the floor of the House, they would not be able to properly discharge their duties as legislators. Without such freedom of speech, it would be a scorn and a mockery to call it a legislature.

The resolution of the Corporation of Madras is in the nature of a criticism of the speeches of the members made in this House. I may also venture to say that the speeches made by these members—I refer to the three members of the Assembly—were relevant to the matter under discussion. It was explained that the word 'regrets' does not amount to a condemnation. According to Parliamentary usage, the word 'regret' is employed to give expression to feelings of protest. The resolution is, in my opinion, a condemnation of the action of and an attack on the Members' freedom of speech.

As already stated by me, any act which obstructs or impedes any member in the discharge of his duties or which has a tendency directly or indirectly to produce such results may be treated as a contempt. If a member is criticised for his speech made in the House, it tends to obstruct the member from speaking frankly and freely in the House. It is the duty of the Legislature to intervene in case of such attacks which may tend to undermine public confidence and support of the institution of the legislature itself.

6th April 1960]

[Mr. Speaker]

The question raised refers to a matter of recent occurrence and has also been raised at the earliest possible moment. I feel that the resolution of the City Corporation amounts to a breach of privilege of the House. Under rule 189 of the Madras Legislative Assembly Rules, I hold that a *prima facie* case has been made out and any member may now move that the matter may be referred to the Committee of Privileges or in the alternative, it may be dealt with by the House itself.

SRI A. A. RASHEED: Sir, I move—

“That the matter of breach of privilege regarding the resolution passed by the Madras City Corporation Council at its meeting on the 15th March 1960 regretting the statements made by Messrs. C. Rajam Ramaswami, K. S. G. Haja Sheriff and K. Vinayakam, on the floor of the Legislative Assembly, in regard to the administration of the Madras Corporation, be referred to the Committee of Privileges”.

SRI P. G. KARUTHIRUMAN: I second the motion, Sir.

MR. SPEAKER: Motion moved—

“That the matter of breach of privilege regarding the resolution passed by the Madras City Corporation Council at its meeting on the 15th March 1960 regretting the statements made by Messrs. C. Rajam Ramaswami, K. S. G. Haja Sheriff and K. Vinayakam, on the floor of the Legislative Assembly, in regard to the administration of the Madras Corporation be referred to the Committee of Privileges”.

SRI M. KALYANASUNDARAM: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நீங்கள் நன்கு ஆராய்ந்து பல மேற்கோள்களை எடுத்துக்காட்டித் தந்திருக்கிற இந்தத் தீர்ப்பு மிகவும் முக்கியமானது என்று கருதுகிறேன். இருப்பினும் இப்போது இதை உரிமை கமிட்டிக்கு விட்டு விசாரிக்கவேண்டும் என்கிற இந்த பிரேரணையை ஏற்றுக்கொள்வது சரியாகுமா என்பதை இந்த சபை நன்கு ஆலோசிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்தப் பிரச்சினையை இந்த சபைக்கு கொண்டு வந்து அதன் பேரில் சபாநாயகர் அவர்கள் கொடுத்திருக்கின்ற தீர்ப்பே இதற்கு சரியான பரிதாரமாக இருக்கும் அதோடு இந்த சபையினுடைய கௌரவத்தை உயர்த்துவதாகவும் இருக்கும். உண்மையிலேயே கார்ப்பரேஷன் அங்கத்தினர்கள் இந்த சபையை அவமதிக்க வேண்டும் என்ற எண்ணத்தோடு பேசியதாகவோ அல்லது அந்த எண்ணத்தோடு தீர்மானம் நிறைவேற்றியதாகவோ நமக்கு இருக்கின்ற தகவலை வைத்துக்கொண்டு நாம் ஒரு முடிவுக்கு வர முடியாது. ஆகவே ஜனநாயகம் வளரவேண்டும் என்கிற நோக்கத்தோடு இருப்பவர்கள் இம்மாதிரிப்பட்ட பிரச்சனை வரும்போது நாம் இன்னும் சற்று நிதானத்தோடு ஆலோசனை செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதே சமயத்தில் இவ்விதம் ஒரு தனிப்பட்ட எதேச்சாதி கார அங்கத்தினர் யாராவது இவ்விதம் கூறியிருந்தால், அல்லது இந்த முறையில் தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்டிருந்தால், அதை நாம் உரிமை கமிட்டியின் முன்னால் கொண்டு விசாரித்து அதை கண்டிப்பதற்கு நான் முதலில் நிற்பேன் என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். சென்னை கார்ப்பரேஷன் என்பது ஒரு தனிப்பட்ட நபர் அல்ல. அது ஒரு பொறுப்புள்ள ஸ்தாபனம். அதுவும் நம்மால் இயற்றப்பட்ட ஒரு ஸ்தாபனம். இந்த சபையின் அதிகாரத்திற்கு உட்பட்டு இயங்க கூடிய ஸ்தாபனம், அதோடு சென்னை நகர மக்களுக்கு பொறுப்பாளியாக இருக்கக் கூடிய ஒரு ஸ்தாபனம். அப்படி இருக்கும்போது இம்மாதிரிப்பட்ட ஒரு பிரச்சினையை உரிமை கமிட்டியின் முன்னால் கொண்டு வந்து தண்டனை கொடுப்பது என்பது சரியா என்பதை ஆலோசிக்க வேண்டும் என்று இந்த சபையினுள்ளவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்தப் பிரச்சினையை இன்னும் உரிமை கமிட்டிக்கு விட வேண்டும் என்று சொல்வது மேலும்

[Sri M. Kalyanasundaram]

[6th April 1960]

அரசியல் குரரோதங்களை வளர்ப்பதாக இருக்குமேயன்றி ஜனநாயக பண் பாட்டை வளர்ப்பதற்கு உதவியாக இருக்காது என்பது என்னுடைய அபிப் பிராயம். இதன்போல் சபாநாயகர் அவர்கள் கொடுத்திருக்கக்கூடிய முடிவைப் பார்க்கிறபொழுதே கார்ப்பொரேஷன் செய்கையைப்பற்றி உணர்ந்து கொள்ளலாம். அதில் குறைபாடு இருக்கிறதா அல்லது இல்லையா என்கின்ற பிரச்சினைக்கு நான் இப்போது இறங்க விரும்பவில்லை. ஆனால் இந்த சபை யினுடைய கௌரவத்தைப் பாதுகாப்பதற்கு நமக்கு கடமை இருக்கிறது என்பதை நான் ஒப்புக்கொள்கிறேன். அவர்களை கட்டுப்படுத்துவதற்கும் தமக்கு அதிகாரம் இருக்கிறது. புதிய சட்டங்கள் இயற்றும்படி கூட அவர்களை கட்டுப்படுத்துவதற்கு, இம்மாதிரிப்பட்ட பிரச்சினைகளின் மீது முடிவு எடுப்பதற்கு இந்த சபைக்கு அதிகாரம் இருக்கிறது என்பதை நான் ஒப்புக் கொள்கிறேன். ஆகவே இந்த மாதிரியான ஒரு பிரச்சினை இங்கு கொண்டு வந்து, அதன் பேரில் தீர்ப்பும் கொடுத்துவிட்ட பிறகு, மேலும் உரிமைக் கமிட்டிக்கு கொண்டு செல்ல வேண்டும் என்று சொல்லுவதினால் ஏதாவது உபயோகம் ஏற்படுமா என்பதையும் இந்த சபை ஆலோசித்துப் பார்க்க வேண்டும். ஆகவே இதை உரிமைக்கமிட்டிக்கு கொண்டு போக வேண்டிய அவசியமில்லை என்பதைக் கூறி இந்தத் தீர்மானத்தை நான் எதிர்க்கிறேன் என்பதை தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

MR. SPEAKER: I should like leaders of parties to participate.
Mr. Annadurai.

SRI C. N. ANNADURAI: சட்ட மன்றத் தலைவர் அவர்களே, தாங்கள் அளித்திருக்கக்கூடிய அரிய விளக்கம் உண்மையிலேயே புதிய மனோபாவத்தை கார்ப்பொரேஷனில் தீர்மானத்தை நிறைவேற்றியவர்களுக்குக்கூடத் தரும் என்று நான் உறுதியாக நம்புகிறேன். நான் இப்போது பேசுவதெல்லாம் சட்டப் பிரச்சினை அல்ல. இப்போது அதை உரிமைக் கமிட்டிக்கு விடுவதன் மூலம் என்னென்ன பலன்கள் ஏற்படும் என்று எதிர்பார்க்கிறோமா அப்படிப்பட்ட பலன்கள் இந்தப் பிரச்சினை இங்கே விவாதிக்கப்பட்டதிலிருந்தே கிடைத்து வரும் என்று நான் கருதுகிறேன். கார்ப்பொரேஷனில் இதைப்பற்றிப் பேசியவர்கள் குரோத மனப் பான்மையோடு பேசவில்லை என்பதையும், அவர்கள் தங்களுடைய நிர்வாகத்தைக் குறை சொன்னார்களே என்று தங்களுடைய வருத்தத்தைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள் என்று நாம் கவனித்துப் பார்க்கின்ற நேரத்தில் அவர்கள் சட்ட மன்றத்தின் உரிமையை பாதிக்க வேண்டும் என்கிற எண்ணத்தில் செய்யவில்லை என்று நமக்குத் தெளிவாகத் தெரிகிறது. ஆனால் பொதுவாக சட்டப்படி நோக்கம் இருக்கிறதா, இல்லையா என்பது முக்கியம் அல்ல—விளைவுதான் முக்கியம்—என்று இப்போது வாதாடக் கேட்டோம். இதிலே உரிமை பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று சபாநாயகர் அவர்கள் கருதி, இதை உரிமைக் கமிட்டிக்கு அனுப்புவது முறை என்று அவர்கள் கருதி, இப்போது தீர்மானத்தைக் கொண்டுவருவதற்கு அவர்கள் சபைக்கு வழி காட்டியிருக்கிறார்கள். நான் இந்தச் சபையை இப்போது வேண்டிக் கேட்டுக்கொள்வேன், கார்ப்பொரேஷனில் நிர்வாகத்தில் இருக்கக் கூடியவர்கள் மேலும் தொடர்ந்து நல்ல எண்ணத்தோடு இந்த சர்க்கார் நடந்து கொள்வார்கள்—ஆளும் கட்சி நடந்துகொள்ளும்—என்று நம்பிக்கை பெற வேண்டி இந்தப் பிரச்சினையை இந்த அளவுக்கு விட்டு விடுவது நியாயம் என்று நான் கருதுகிறேன்.

சபாநாயகர் அவர்கள் இந்த உரிமை பாதிக்கப்பட்டால் என்னென்ன அதற்காக தண்டனைகள் தரமுடியும் என்று மேற்கோள்களோடு எடுத்துக் காட்டினார்கள். கார்ப்பொரேஷனில் இந்தத் தீர்மானத்தை நிறைவேற்றியவர்கள் இங்கே நடைபெற்ற விவாதத்தையும், தாங்கள் ஆராய்ந்து பார்த்துத் தந்திருக்கின்ற அரிய விளக்கத்தையும் அவர்கள் அறிந்து இனி அப்படிப்பட்ட விதத்தில் நடந்துகொள்ள மாட்டார்கள் என்று நான் உறுதியாக நம்புகிறேன். இந்த மாநிலத்தில் முதல் தரமானதாக இருக்கக் கூடிய உள்ளாட்சி மன்றத்தை உரிமைக் கமிட்டியின் முன்னால்

6th April 1960]

[Sri C. N. Annadurai]

வரவழைக்க வேண்டும் என்பதும், வரவழைத்து தண்டனை தரவேண்டும் என்பதும், மதிப்பிற்குரிய கல்யாணசுந்தரம் அவர்கள் சொன்ன பிரகாரம், அரசியல் குரோதத்தை வளர்ப்பதற்கு வழிகோலுவதாக இருக்குமே தவிர ஜனநாயகத்தைப் பாதுகாப்பதற்குப் போதுமானதாக இருக்காது என்று இந்தச் சபையில் உள்ள கண்ணியத்தை நம்பி, இந்தப் பிரச்சனையை உரிமைக் கமிட்டிக்குக் கொண்டுபோக வேண்டுமென்று கொடுத்திருக்கக்கூடிய தீர்மானம் வேண்டாம் என்று பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR: Mr. Speaker, you have given your verdict and the House should take a decision now. How is the House to take any decision unless this matter is referred to the Committee of Privileges? The matter relates to parliamentary decorum and there is no politics in this. Therefore, unless the matter is referred to the Committee of Privileges and that Committee makes a report to this House, it is not possible to come to any decision. Therefore, I take my original stand and say that this matter should be referred to the Committee of Privileges.

MR. SPEAKER: I have to make a statement. I have no inclination either way in this matter. The hon. Member raised the question and I have given my ruling. Further action depends upon the House. The House may deal with the matter itself or it may refer the matter to the Privileges Committee. It may take any decision but that has nothing to do with my personal inclination. Whatever the decision, I would cheerfully submit to it.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : சபாநாயகர் அவர்களே, நீங்கள் கொடுத்திருக்கக்கூடிய தீர்ப்பு அந்தத் தீர்மானத்திலே, தீர்மானத்தைப் பார்க்கிற அளவில் “பிரைமா ஃபாஸி பிரீச் ஆப் பிரிவினெஜ்” இருக்கிறது என்பது. இப்போது கனம் அங்கத்தினர் கல்யாணசுந்தரம் அவர்கள் பேசும்போது ஒரு முக்கியமான கருத்தைச் சொன்னார்கள். அதாவது, எந்த நோக்கத்திடன், எதற்காக, இந்தத் தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்டது என்பது நமக்குத் தெரியாது என்று சொன்னார்கள். வாஸ்தவம். அது தெரியவேண்டுமானால், உரிமைக் கமிட்டி விசாரணை செய்துதான், எதற்காக—என்ன நோக்கத்துடன்—இதைச் செய்தார்கள் என்று முடிவு செய்ய முடியும். ஆகையால் தெரியாத ஒன்றை வைத்துக் கொண்டு, எதற்காக, என்ன காரணத்தை வைத்துக்கொண்டு இந்தத் தீர்மானத்தை நிறைவேற்றினார்கள் என்று தெரியாமல், யூகம் செய்து, அந்த அடிப்படையில் முடிவு செய்வது தவறாக இருக்கும். அதனால் இந்தத் தீர்மானத்தைப்பற்றி விசாரிக்க வேண்டியது அவசியம் என்பது கனம் அங்கத்தினர் கல்யாணசுந்தரம் அவர்கள் சொன்னதிலிருந்து விளக்கம் கிடைக்கிறது.

அதற்கு அடுத்தபடியாக, இது ஒரு அரசியல் குரோதத்தை வளர்க்கக் கூடியதாக இருக்கும் என்ற ஒரு விஷயத்தை இரண்டாவதாகச் சொன்னார்கள். இதிலே அரசியல் வருவதற்கு என்ன இடம் இருக்கிறது என்று தெரியவில்லை. அது கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைப்பற்றிய ஒரு விஷயம் அல்ல, திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைப்பற்றிய ஒரு விஷயம் அல்ல, அல்லது காங்கிரஸ் கட்சியைப்பற்றிய ஒரு விஷயமும் அல்ல—இது இந்தச் சபையைப் பற்றிய ஒரு விஷயம். இன்றைக்கு ஏதாவது தவறு நேர்ந்திருக்கிறது என்று சொன்னால், இது தனிப்பட்ட அங்கத்தினர்களைக் குறித்து அல்ல. சபையினுடைய உரிமை பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்ற காரணத்தினால் உரிமைப் பிரச்சனை வந்திருக்கிறது. இதிலே கட்சிப் பிரதி கட்சி ஏற்பட வேண்டிய அவயமில்லை. அவர்கள் வேறு எதையோ மனதில் வைத்துக் கொண்டு பேசுகிறார்களோ என்று அவர்கள் பேசுவதிலிருந்து தொனிக்கிறது. நான் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்வது, இந்தத் தீர்மானத்தை யார்

[Sri C. Subramaniam]

[6th April 1960]

கொண்டு வந்தார்கள், தீர்மானத்தின் மீது யார் பேசினார்கள் என்பதை யெல்லாம் ஒதுக்கி வைத்து விட்டு, கார்ப்பொரேஷன் இந்த மாதிரி ஒரு தீர்மானம் நிறைவேற்றி யிருக்கிறது காணவேண்டுமே தவிர, இதிலே கட்சிப் பிரதி கட்சிகளைக் கொண்டுவருவது மிகவும் ஆபத்து— அவர்கள் அதைக் கொண்டுவரக் கூடாது—ஆக, இந்த உரிமைப் பிரச்சினை அரசியல் கட்சி அடிப்படையில் என்பதைச் சுட்டிக்காட்டுகிற முறையில் பேசியது தவறு என்று நான் எடுத்துச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இன்னொரு சின்ன கருத்து அவர்கள் வெளியிட்டார்கள். யாராவது தனிப்பட்டவர்கள் ஏதாவது சொன்னால் அதைப்பற்றி நாம் கவலைப்பட வேண்டும். இது மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட சபை, அதன் காரணமாக நாம் இதிலே அதிக கவனம் செலுத்த வேண்டியதில்லை, என்று சொன்னார்கள். யாராவது தனிப்பட்டவர்கள் சொன்னால் யாரோ சொல்லுகிறார்கள், நாம் இதைப்பற்றிக் காதிடில் போட்டுக்கொள்ள தேவையில்லை என்று நான் சொல்லியிருப்பேன். ஆனால் என்னுடைய வாதம், இந்த மாதிரி ஒரு தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட சபை தவறு செய்கிறார்களென்று காரணத்தினால் தான் நாம் அதிகமாக கவனிக்க வேண்டும் என்பது. ஏனென்றால் இதைப் போன்ற சட்டசபைகள், இது போன்ற சபைகள் மக்களால் நியமிக்கப்படும்போது அவர்களுடைய உரிமையை உணர்ந்து இயங்கினால்தான் சட்ட சபைகளும், கார்ப்பொரேஷன்களும், பார்லிமென்டும் அவரவர்களுடைய உரிமை அடிப்படையில் இயங்கினால்தான் காரியங்கள் சரியாக நடைபெற முடியும். இந்தச் சபையும் மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டிருக்கிறது, மற்றொரு சபையைப்பற்றி கவனிக்கவேண்டிய அவசியமில்லை என்ற முறையில் கணம் அங்கத்தினர் பேசியது தொனிக்கக் கூடியதாக இருக்கிறது. இந்தச் சபையை நகர மக்கள் தேர்ந்தெடுத்திருக்கிறார்கள், இதைப்பற்றி பேசுவதற்கு உரிமை இருக்கலாம் என்று தொனிக்கக்கூடிய முறையில் பேசினார்கள் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அது தவறான கருத்து. தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட சபையாக இருந்தாலும் நம்முடைய சட்ட சபைக்கு உட்பட்டதாக இருக்கக்கூடிய ஒரு சபை, இந்தச் சபையின் நடவடிக்கைகளைக் குறித்து அட்சேபித்திருக்கும்போது அதைப்பற்றி சிந்தித்து முடிவு எடுக்காவிட்டால் இந்த முரண்பாடு மேலும் மேலும் வளரக் கூடுமே தவிர முடியக்கூடியதாக ஆகாது என்று தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்த நேரத்தில் கமிட்டி என்ன செய்யப் போகிறது, கமிட்டியின் முடிவு எப்படி இருக்கும், கமிட்டியின் முடிவிற்குப் பிற்பாடு இந்தச் சபை என்ன செய்யப் போகிறது என்பதைப்பற்றி ஆலோசித்துப் பார்க்கவேண்டிய அவசியமில்லை. இதுவே போதும் என்று கமிட்டி அறிக்கை சமர்ப்பிக்கலாம், அதை இந்தச் சபையும் ஏற்றுக்கொள்ளலாம்—என்ன செய்ய வேண்டுமென்று உடனடியாகச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்பவில்லை. எந்த நோக்கத்தோடு யார் யார் என்னென்ன பேசினார்கள் என்பதை வைத்துக் கொண்டதான் அந்த முடிவைச் செய்ய வேண்டும். அது இப்போது செய்யக்கூடிய முடிவு அல்ல. ஆகையால் கணம் அன்னாதுரை அவர்களையும், கணம் கல்யாணசுந்திரம் அவர்களையும் கேட்டுக்கொள்வது, இதை அரசியல் கட்சி அடிப்படையில் பார்க்காமல், இந்தச் சபையின் அங்கத்தினர் என்ற முறையில் நோக்கி, எந்த விதமான எதிர்ப்பும் இல்லாமல் கமிட்டிக்குப் போகவிட்டு, கமிட்டியில் எந்த விதமான முடிவு செய்ய வேண்டுமென்று அங்கு ஆராய நல்ல சூழ்நிலை ஏற்படுத்தி, கமிட்டியில் நல்ல முடிவு ஏற்பட அவர்கள் முயற்சி செய்ய வேண்டுமேயல்லாது இங்கே முட்டுக்கட்டை போட்டு எதிர்ப்பது சபைக்குச் செய்யும் சேவையாகாது என்று அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொண்டு, ஆகையால் அவர்கள் எதிர்ப்பை வாபஸ் வாங்கிக்கொண்டு எக் மனதாக இதை நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

Mr. SPEAKER: Now I will put the motion to the vote of the House, viz.,

“ That the matter of breach of privilege regarding the resolution passed by the Madras City Corporation Council at its meeting on the 15th March 1960 regretting the statements made by Messrs.

6th April 1960]

[Mr. Speaker]

C. Rajam Ramaswami, K. S. G. Haja Sheriff and K. Vinayakam, on the floor of the Legislative Assembly, in regard to the administration of the Madras Corporation, be referred to the Committee of Privileges ”.

The motion was put and declared carried.

A poll was demanded.

(As the Division Bell was ringing, the Hon. Speaker made the following announcement).

MR. SPEAKER: I have allotted to Sri Ranganatha Mudaliar seat No. 181. I would therefore request the hon. Member to take that seat for the purpose of Division.

The House divided thus:

Ayes.

Sri C. R. Ramaswami.	Sri A. Y. S. Parisutha Nadar.
„ A. V. Thomas.	„ K. Perianan.
„ P. Appavu.	„ M. P. Periasami.
„ M. A. B. Arumughasami.	„ K. Ponnian.
„ W. P. A. R. Chandrasekharan.	„ S. Ramakrishna Thevar.
„ T. T. Daniel.	„ A. Raja Gounder.
The Hon. Sri K. Kamaraj.	„ P. Ramachandran.
„ Sri C. Subramaniam.	„ M. Ramachandra Reddiyar.
„ Sri M. A. Manickavelu.	„ N. S. Ramalingam.
„ Sri P. Kakkan.	„ T. R. Ramamirtha Thondaman.
Sri P. G. Karuthirumaa.	„ R. Shanmugha Rajeswara Sethupathi.
„ D. Dasarathan.	Srimathi A. Suares.
„ T. P. Elumalai.	Dr. Srimathi Soundaram Ramachandran.
„ G. Gomathisankara Dikshitar.	Sri K. L. Ramaswami.
„ V. Govindaswami Naidu.	„ A. A. Rasheed.
„ G. G. Gurumurthi.	„ S. Sadasivam.
„ R. Kandasami.	„ P. Arasan.
„ M. Kandasami Kandar.	„ S. Sangili.
„ M. Kandasami Padayachi.	„ M. G. Sankar.
„ M. R. Kandaswami Mudaliyar.	„ V. Sankaran.
„ T. Karia Gounder.	„ T. V. Sannasi.
„ V. K. Krishnamurthy.	„ M. S. Selvarajan.
„ R. Krishnasami Gopalar.	„ Sivagnanam Pillai.
„ R. Krishnaswami Naidu.	„ M. K. Somasundaram.
„ P. Kupppusami.	„ R. Srinivasa Iyer.
„ S. Lakshmana Gounder.	„ T. K. Subbiah.
„ S. Lazar.	„ A. R. Subbiah Mudaliar.
„ B. K. Linga Gowder.	„ R. Subramaniam.
„ T. Manavalan.	„ K. S. Subramania Gounder.
„ K. B. S. Mani.	„ R. Swaminatha Merkondar.
„ P. G. Manickam.	„ M. D. Thiagaraja Pillai.
„ V. S. Manickasundaram.	„ P. Urkavalan.
„ A. Mariappan.	„ K. Vasudevan.
„ M. K. Mariappan.	„ A. Vedarathnam.
The Hon. Sri V. Ramaiah.	„ V. K. Ramaswamy Mudaliyar.
„ Srimathi Lourdhammal Simon.	„ T. L. Sasivarna Thevar.
Srimathi Hemalatha Devi.	„ M. Jagannathan.
„ Kamalambuja Ammal.	„ Sowdi S. Sundara Bharathi.
„ P. K. R. Lakshmikanthan.	„ V. Vedayyan.
„ A. S. Ponnammal.	„ P. S. Ellappan.
„ Savithiri Shanmugam.	„ K. Vinayakam.
Sri J. Matha Gowder.	„ S. Ranganatha Mudaliar.
„ M. Mayandi Nadar.	„ K. R. Viswanathan.
„ C. Muthiah Pillai.	„ S. Pandiraj.
„ M. C. Muthukumaraswamy.	„ A. V. P. Perivalaguruva Reddi.
„ M. Muthuswamy Nayagar.	„ A. Perumal.
„ S. Nagaraja Monigar.	„ V. Subbiah.
„ T. M. Nallaswami.	„ Tirumalaimuthu Veera Sakkaya
„ G. Narayanaswami Naidu.	„ Thiruvankadasami Naicker.
„ K. P. Palaniswami.	„ P. Vedamanickam.
„ K. G. Palaniswamy Gounder.	

[6th April 1960]

Noes.

Sri C. N. Annadurai.
 „ A. Govindasamy.
 „ M. Kalyanasundaram.
 „ S. Pakkirisami Pillai.
 „ M. P. Subramaniam.
 „ K. Anbazhagan.
 „ N. K. Palanisami.
 „ K. R. Nallasivam.
 „ M. Karunanithi.
 Dr. Srimathi Sathiyavanimuthu.

Sri N. Marudachalam.
 „ A. V. P. Asaithambi.
 „ V. K. Kothandaraman.
 „ M. Selvaraj.
 „ S. M. Annamalai.
 „ T. Irusappan.
 „ P. U. Shanmugam.
 „ D. S. Authimoolam.
 „ S. R. Munusami.
 „ P. S. Santhanam.

Ayes : 100 ; *Noes* : 20 ; *Neutral* : Nil.

The motion was put and carried.

IV.—GOVERNMENT BILLS.

(1) THE MADRAS CHIT FUNDS BILL, 1960.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Mr. Speaker, Sir, I beg leave to introduce the Madras Chit Funds Bill (a), 1960.

MR. SPEAKER: The question is:

‘That leave be granted for the introduction of the Madras Chit Funds Bill, 1960’.

The motion was put and carried and leave was granted.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Sir, I introduce the Bill.

MR. SPEAKER: The Bill is introduced.

V.—ANNOUNCEMENTS

MR. SPEAKER: I have to announce to the House that the Governor has given his recommendation for the introduction in the Legislative Assembly of the Legal Practitioners’ (Madras Amendment) Bill, 1960.

IV.—GOVERNMENT BILLS (*cont.*)

(2) THE LEGAL PRACTITIONERS (MADRAS AMENDMENT) BILL, 1960.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Mr. Speaker, Sir, I beg leave to introduce the Legal Practitioners’ (Madras Amendment) Bill(b), 1960.

MR. SPEAKER: The question is:

‘That leave be granted for the introduction of the Legal Practitioners’ (Madras Amendment) Bill, 1960.

The motion was put and carried and leave was granted.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Sir, I introduce the Bill.

MR. SPEAKER: The Bill is introduced.

(3) THE INDIAN PENAL CODE AND THE CODE OF CRIMINAL PROCEDURE (MADRAS AMENDMENT) BILL, 1960.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Mr. Speaker, Sir, I beg leave to introduce the Indian Penal Code and the Code of Criminal Procedure (Madras Amendment) Bill(c), 1960.

(a) Published in the Fort St. George Gazette Extraordinary, dated 6th April 1960.

(b) Published in the Fort St. George Gazette Extraordinary, dated 6th April 1960.

(c) Published in the Fort St. George Gazette Extraordinary, dated 6th April 1960.